

Łaska Boża

Obchodzimy dziś odpust św. Anny. Warto przy tej okazji, dowiedzieć się tego, co tradycja Kościoła katolickiego mówi nam o tej wielkiej patronce. Anna urodziła się w rodzinie kapłańskiej pochodzącej z Betlejem. W języku polskim jej hebrajskie imię oznacza łaska. W Jerozolimie, przy Sadzawce Owczej, znajduje się miejsce, gdzie święta mieszkała wraz ze swym mężem, św. Joachimem i Matką Najświętszą Maryją. Obecnie wznosi się na nim trzeci z kolei kościół. Wybudowali go krzyżowcy. Św. Anna jest patronką diecezji opolskiej, miast, m.in. Hanoweru, oraz kobiet rodzących, matek, wdów, położnic, ubogich robotnic, górników kopalni złota, młynarzy, powoźników i żeglarzy. Ewangelie nie przekazują nam informacji na jej temat, odnaleźć je jednak możemy w literaturze apokryficznej, czyli w księgach, które nie zostały włączone w zbiór Pisma Świętego. Pisma apokryficzne zawierają błędy, nieścisłości i herezje, jednak wiele zamieszczonych w nich informacji jest uznawanych za autentyczne także przez Kościół katolicki. Co więcej wywarły one duży wpływ na kult i liturgię. W apokryfie zwanym Protoewangelią Jakuba możemy odnaleźć informacje, że święta Anna wraz ze swoim mężem św. Joachimem długo starali się o dziecko, jednak bezskutecznie. Bóg wysłuchał jednak modlitwy Anny i złożył jej niezwykłą obietnicę: zapowiedział, iż urodzi córkę o której będzie się mówiło po całej ziemi. Przy narodzinach ukochanej córki, której według zwyczaju piętnastego dnia nadano imię Maria, była najbliższa rodzina. W rocznicę tych narodzin urządzono wielką radosną uroczystość. Po urodzeniu się Maryi, spełniając uprzednio złożony ślub, rodzice oddali swą jedynaczkę na służbę w świątyni, gdzie wychowywała się wśród swoich rówieśnic, zajęta modlitwą, śpiewem, czytaniem Pisma świętego i haftowaniem szat kapłańskich. Kult świętej Anny sięga czasów cesarza Justyniana, który w 550 roku kazał zbudować w Konstantynopolu poświęcony jej kościół. Na Zachodzie kult ten rozwinął się później, ale jak donoszą kronikarze w XIV i XV

wieku był już bardzo rozpowszechniony. Św. Anna jest patronką kobiet rodzących, oraz tych, które pragną potomstwa a także patronką dobrej śmierci. Na obrazach i rzeźbach święta Anna przedstawiana jest zwykle w towarzystwie Najświętszej Maryi Panny i małego Jezusa.

O Święta Anno, patronko nasza, bądź zawsze ucieczką grzesznych, schronieniem występnych, pocieszeniem strapionych i ucieczką wiernie Ci służących; broń nas i przyczyniaj się za nami teraz i w godzinę śmierci naszej; prosimy Cię przez miłość, jaką miałaś tu na ziemi dla Jezusa, naszego Pana i Matki Jego, Twojej córki, ażebyśmy wspierani modlitwami i zasługami Twoimi, dojść mogli po tym życiu doczesnym do życia wiecznego. Amen. [ks. Wikary]